

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Садирова Ҷамила Шарифовна дар мавзуи “Бозиҳои расмӣ ҳамчун омили самаранокии баланд бардоштани сифати таълими хонандагони синфҳои ибтидоӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 - Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот.

Таҳқиқоти диссертатсионии Садирова Ҷамила Шарифовна дар мавзуи “Бозиҳои расмӣ ҳамчун омили самаранокии баланд бардоштани сифати таълими хонандагони синфҳои ибтидоӣ” дар он зоҳир мегардад, ки масъалаи таҳқиқнамудаи унвонҷӯ яке аз мавзӯҳои ҳалталабе мебошад, ки бо имконияти истифодаи натиҷаҳои он роҳҳои самарабахши ҳал намудан ва баланд бардоштани сифати таълим барои истифодаи самараноки технологияи бозӣ чи гунаанд, муайян намуда пешниҳод карда шудаанд.

Дар илми педагогика шавқмандӣ нисбат ба истифодаи технологияи бозӣ дар раванди омодаسازی хонандагон ба ҳаёт дида мешавад. Новобаста аз он ки таҳқиқоти ҷиддие пешниҳод гаштааст, имконияти ташаккули салоҳияти бозии алоҳида ба таври бояду шояд омӯхта нашудааст. Ин ҷо набудани таҳқиқоти илмӣ, дастурҳо оид ба ташкили бозиҳо дар дарсҳо бо истифодаи технологияи муосир дар раванди омӯзиши фанҳои таълимӣ эҳсос карда мешавад.

Аммо, масъалаи босифат омода сохтани хонандагон дар истифодаи технологияи бозӣ ҳамчун масъалаи алоҳида то ҳол омӯхта нашудааст.

Вақтҳои охир талабот ба омӯзгороне, ки тавонанд технологияи бозиро дар раванди таълим ҷорӣ намоянд ва дорои салоҳиятҳои бозӣ бошанд, хеле афзудааст. Зеро таъсири педагогӣ, психологӣ технологияи бозӣ дар раванди таълим ҳамчун метод ва усули инноватсионӣ ба ҳама равшан аст.

Дар замони муосир ташаккули салоҳияти калидии хонандагони синфҳои ибтидоӣ, ки дар худ дониш, маҳорат, малака оид ба фанҳои алоҳидаро дар бармегиранд, ба миён омадааст. Омӯзгор, бояд сифатҳои муҳими касбӣ, ба монанди некукорӣ, таҳаммулпазирӣ, ҳамдардӣ, худидоракунии, қобилияти худинкишофдиҳӣ, мустақилиятро дар хонанда ташаккул диҳад. Ҳамаи ин вазифаҳои муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ мебошанд, ки барои таълим ва руши салоҳиятҳои хонандагон масъул мебошанд. Аз ин хотир, масъалаи муҳими ҷорикунӣ методу усулҳои инноватсионии таълим, аз ҷумла, технологияи бозӣ, дар назди муассисаи таълимӣ меистад.

Нуктаҳои илмӣ зерини аз ҷониби муаллифи таҳқиқот ба ҳимоя пешниҳодшуда натиҷаҳои дар раванди таҳқиқот бадастомадаро барои баррасӣ

муаррифӣ карда, мундариҷа ва муҳтавои мантиқии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос мекунамд:

- Байни талаботи ҷомеаи муосир ба омӯзгороне, ки метавонанд технологияи бозихои расмиро самаранок истифода баранд, дорои салоҳияти зарурии истифодаи бозӣ ва набудани асоснокии назариявӣ, таъминоти илмию методии тайёрии онҳо барои рушди технологияи бозихои расмӣ;
- Байни дарки зарурати ташаккули бозихои расмӣ дар таълими хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар раванди баланд бардоштани сифати таълим ва нокифоя будани таҷҳизоти методӣ барои ин раванд;
- Байни иқтидори назарраси технологияи бозихои расмӣ ҳамчун воситаи мувофиқ ва самараноки рушди шахсии хонандагони синфҳои ибтидоӣ, набудани асосноккунии шароити зарурии педагогӣ ва психологӣ, ки имкон медиҳанд технологияи бозихои расмӣ ба раванди таълим дохил карда шаванд.

Аҳамияти ин масъала, рушди нокифояи илмӣ он дар назария ва методологияи таҳсилоти ибтидоӣю педагогии муосир интиҳоби мавзӯи таққиқот – «Бозихои расмӣ ҳамчун омилҳои самаранокии баланд бардоштани сифати таълими хонандагони синфҳои ибтидоӣ»-ро ба миён овард.

Навгони илмӣ таҳқиқот асоси илмиву воқеӣ дошта, баҳсангез нестанд. Зеро таҳлилу баррасии таҳқиқоти диссертатсионӣ, натиҷаи корҳои озмоишӣ, хулосаи бобҳо, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшуда собит месозанд, ки дар воқеъ аз ҷониби муаллиф корҳои илмӣ муаллифони ватанию хориҷӣ оид ба масъалаи таҳқиқшаванда, маводи таърихӣ ва асарҳои педагогҳои ватанӣ, таҷрибаи ҷамъбастишудаи пешқадами педагогӣ ва таҷрибаи бисёрсолаи шахсӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва таҳсилоти олии касбиро ташкил медиҳанд. ки то андозае аниқ карда шудааст.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимоднокӣ, хулосаву тавсияҳо тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмию-методӣ асоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо лаҳзи равони тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобаҷогузори қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутассили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман ба рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Дар баробари дастовардҳои муҳими илмиву амалӣ, ки дар боло зикрашон рафт, автореферат аз баъзе камбудҳои ҷузъӣ ба монанди ғалатҳои техникавӣ имлоӣ оғӣ нест, ки бори дигар аз назари муҳаррир гузаронидани он ба манфиати кор аст.

Ҳамзамон бояд афзуд, ки ин камбудиҳо ба ҳеҷ вачҳ арзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд.

Диссертатсияи Садирова Ҷамила Шарифовна кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона дар сатҳи нисбатан хуби илмӣ иҷро карда шудааст.

Аз ин рӯ, бо боварии том метавон рисолаи илмӣи Садирова Ҷамила Шарифовна кори анҷомёфта ва дорои арзиши илмӣ назариявӣ ва амалӣ ҳисобид.

Дарумум, кори таҳқиқотии Садирова Ҷамила Шарифовна дар мавзуи “Бозихои расмӣ ҳамчун омили самаранокии баланд бардоштани сифати таълими хонандагони синфҳои ибтидоӣ” ба талаботи Низомнома оид ба Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯӣ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣи номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Муқарриз:
Мудири кафедраи технологияи
иттилоотӣ ва амнияти иттилоотӣ
Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
silmon@mail.ru тел: +992939996099

н.и.п. дотсент Мавлоназаров С.С.

Имзои Мавлоназаров С.С.

Тасдиқ мекунам:

Сардори Раёсати кадрҳо, коргузори
ва корҳои махсус

Ш.Б.Ҳамидов